

Hbl 29.9.16.

KRIGSBILDER. Niklas Groundstroem, Ylva Ekblad, Jonas Bergqvist, Markus Lytts, Alexander Holmlund och Kalle Halmén i Wasa Teaters visuellt suggestiva Brecht-tolkning. FOTO: FRANK A. UNGER

Mörka moln över Mor Kurage

Recension Wasa Teaters Mor Kurage och hennes barn bjuder på en estetisk upplevelse utöver det vanliga och en magnifik Ylva Ekblad i titelrollen.

TEATER

● Mor Kurage och hennes barn

Text: Bertolt Brecht. Översättning: Brita och Johannes Edfelt. Regi: Ulrika Bengts. Scenografi: Erik Salvén. Kostym: Linn Wara. Musik: Peter Hägerstrand. I rollerna: Johan Aspelin, Jonas Bergqvist, Ylva Ekblad, Niklas Groundstroem, Kalle Halmén, Alexander Holmlund, Markus Lytts, Susanne Marins, Tove Qvickström. Premiär på Wasa Teater 24.9.

Det plaskar, det droppar, plötsligt öser regnet ner. Wasa Teaters stora scen är bokstavligen ett vått och ogästvänligt landskap och ensemblen i *Mor Kurage och hennes barn* bär gummistövlar. Samtidigt skapar vattnet suggestiva speglingar och skuggor i hela scenrummet. Det stjäls lite fokus från annat men ger en estetisk upplevelse utöver det vanliga.

Att föreställningen har en stark visualitet är inte så konstigt då scenografen heter Erik Salvén och regissören Ulrika Bengts är van att tänka

filmiskt och i bild. Konstigt är det inte heller att valet föll på just den här av Bertolt Brechts pjäser, skriven i svensk exil under andra världskriget, uruppförd 1941 och tidlöst aktuell i sin skildring av det evinnerliga krigandets vanvett och grottekyr. Wasa Teater var förresten först med att spela pjäsen på svenska i Finland 1963.

Slug affärskvinna

Då marketenterskan som säljer förnödenheter till soldaterna kommer klafsande i blötan med sin varuvagn någonsans nära ett slagfält är året 1624. Trettioåriga kriget pågår för fullt. Ylva Ekblad gör en magnifik Mor Kurage och är föreställningens stadiga nav. Vi möter en slug affärskvinna, orubblig i sin föresats att både tjäna pengar på kriget och överleva det tillsammans med sina tre halvuxna barn. En cynisk fullblodspragmatiker som använder närmsta kanon för att hänga tvätt och förblir till synes oberörd vilka hemskheter som

än händer. Och därför kanske man som publik i sin tur förblir lite oberörd av hennes personliga öde.

Det senare är förstås helt i linje med den brechtska teatersynen, där det viktiga inte är att dra i publikens känsloträngar men att ställa uppfordrande politiska och moralfilosofiska frågor. Om till exempel egoism kontra altruism och varje människas ansvar för sina handlingar och val. Och vad är egentligen kurage?

Men berörd, det blir jag av den stumma dottern Katrin, pjäsens moraliska kompass. I Susanne Marins jättedina, uttrycksfulla tolkning är hon det känsliga sanningsvittne som utan ord ropar högst, handlar modigast och inger mest hopp för mänskligheten. Fast Mor Kurage kan i slutändan varken skydda henne eller sina två söner (Markus Lytts och Alexander Holmlund).

Wokpanna och barockperuk

Något epokdrama är det inte fråga om, vilket understryks av somlig rekvisita och av stiliseringen i rikssvenska Linn Waras kostymdesign. Fältherren (Jonas Bergqvist) bär nog barockperuk men kocken (Johan Aspelin) kör med wokpanna. Uppsättningen följer rätt så troget Brechts text, som är tankeväckande komplex och illusionslös och faktiskt också ganska rolig. Själva textleveransen, liksom rytmen och tempot, led bitvis av en viss stelbenthet under premiären, något som för-

Ylva Ekblad gör en magnifik Mor Kurage och är föreställningens stadiga nav. Vi möter en slug affärskvinna, orubblig i sin föresats att både tjäna pengar på kriget och överleva det tillsammans med sina tre halvuxna barn.

modligen ännu kan arbetas bort.

Brechts sångtexter har försetts med ny musik och ett melodiskt tonspråk av Peter Hägerstrand. Stundtals snudd på musikalkänsla. Ett av de mera drabbande sångnumren står Tove Qvickström för i rollen som Yvette, som prostituerar sig hela vägen till överstinna. En intressant karaktär är också den tankfulla fältprästen (Niklas Groundstroem) som vänder prästkappan efter vinden.

Mörka moln tornar ständigt upp sig och alla blir allt blötare medan kriget och ödeläggelsen bara fortsätter, utan att någon tycks begripa varför. Men Mor Kurage hon klarar sig alltid och drar vidare med sin vagn mot nästa slagfält och nya inkomster. Till ett mycket högt pris.

MARIA SANDIN

kultur@ksfmedia.fi